

Black Wednesday

«És la confirmació d'una gran rebaixa democràtica, d'un immens, ara sí, Black Friday de descompte de drets democràtics»

No són ganades només de portar la contrària al món del màrqueting imitatiu i poc imaginatiu, sinó de constatar, sobretot, que dimecres passat va ser un dia negre, negre del tot, en la història del parlamentarisme espanyol. Mai abans en un parlament d'un estat democràtic s'havia dit que es votava un text legal, tot i sospitar que era anticonstitucional, perquè anava contra una part dissident de la població de l'estat. Mai a l'Assemblea Nacional Francesa s'ha justificat la votació d'un text legal, àmpliament considerat anticonstitucional, per l'única raó que anava contra els independentistes corsos o bretons. Mai una diputada o diputat del Parlament de Westminster s'ha aixecat per cridar "encara que pugui ser anticonstitucional, votaré a favor del decret perquè va contra la república digital dels escocesos".

Doncs sí, aquesta proesa parlamentària, aquesta culminació de la negror democràtica, la va protagonitzar dimecres la diputada del PP Ana Belén Vázquez Blanco. Alguns de vostès la devien veure i escoltar, com jo, als informatius de TV3 de dimecres al vespre clamant que "aunque el decreto-ley sea inconstitucional, lo votaré porque va contra la república digital de Catalunya". La podríem anomenar heroïna del dimecres negre. Mai vist abans. Mai escoltat abans. Mai transcrit abans a les actes d'un debat del Congrés dels Diputats. Una autèntica primícia de la perversió de la democràcia: es vota quelcom saltant-se conscientment la Constitució perquè perjudica els enemics polítics, perquè fa mal als qui pensen de manera diferent sobre quina és la seva nació. I es fa anunciant-ho amb orgull. Una joia negra com el betum; un Black Wednesday de la fúria espanyola anticatalana.

El mètode seguit aquest dimecres negre és, tanmateix, un mètode molt conegut i, malauradament, àmpliament experimentat i practicat per les institucions espanyoles. És el mateix mètode aplicat per la Fiscalia i el magistrat instructor del Tribunal Suprem en el procés pels fets de setembre/octubre de 2017 a Catalunya: per començar, s'acusa els adversaris polítics catalans d'un delictes inexistent en la realitat dels fets (la rebel·lió), però prou greu per comportar la presó preventiva immediata i la suspensió de les funcions representatives com a diputats dels acusats.

És a dir, tot i saber que l'acusació desborda el raonablement deduïble de la relació dels fets amb el Codi Penal, i que és per tant abusiva, autoritària i cruel, es manté tot el temps possible (els dos anys de presó preventiva) fins que l'aparença d'estat de dret la fa decaure quan ja no fa més falta, quan una condemna ferma de presó ja la fa innecessària.

Aquest mètode, que vulnera clarament els drets fonamentals protegits per la Constitució, com ara el dret a la llibertat i a la presumpció d'innocència, i els principis constitucionals de la seguretat jurídica, s'ha aplicat aquest Black Wednesday al parlament espanyol per frenar la llibertat digital dels catalans i, de retruc, quan calgui, també la dels dissidents espanyols.

Se sap que el decret-llei és inconstitucional i ho diuen o admeten explícitament tots els que el van votar afirmativament (PP i Cs) per permetre que s'aprovés aquest monstre malèvol digital engendrat pel PSOE i el seu govern en funcions, amb l'objectiu principal de limitar els drets digitals dels catalans. I, a més a més, ho diuen al Congrés dels Diputats, amb veu molt alta i sense vergonya.

Aquesta desimboltura pública espanyola dins de la inconstitucionalitat és el més esfereïdor del moment present. No se n'amaguen pas: aproven ara el decret-llei perquè faci els seus efectes perversos durant tres o quatre anys, és a dir, durant el temps que trigui el Tribunal Constitucional a rebre el recurs que presentarà la Generalitat (i, potser, alguna associació

espanyola de drets digitals a través del Defensor del Pueblo) i a emetre una sentència d'inconstitucionalitat, sobre la qual els diputats promotors no en tenen cap dubte. És democràticament inaudit! És la confirmació d'una gran rebaixa democràtica, d'un immens, ara sí, Black Friday de descompte de drets democràtics.

El realment corprenedor és que aquesta rebaixa democràtica en drets fonamentals és direccional contra els catalans. Són les aspiracions independentistes d'una gran part de la societat catalana les que la justifiquen. És un estat d'excepció encobert contra els ciutadans de Catalunya. I amb un aplaudiment majoritari a la resta d'Espanya.

Aquesta setmana, el director d'un dels mitjans digitals madrilenys de l'esquerra més comprensiva amb les aspiracions democràtiques catalanes, es va queixar del decret-llei perquè "és preocupant el que podria fer amb ell un altre govern diferent de l'actual". És a dir, que fins i tot ell semblava aprovar-ne l'existència si és en mans del PSOE i només contra la república digital catalana. El que he dit: estat d'excepció no declarat, però acceptat si s'aplica a Catalunya. Els Black Years de la democràcia espanyola.